Θεοδόσιος.

Σημείωσις

(1) Δύο μόνον εἶναι διεκρινισμένα τὰ σήματα τῶν Θεοδοσίων. Γινώσκομεν ὅτι ἀναφέρονται εἰς τὴν Σμύρναν Θεοδόσιος ὁ υἱὸς καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ὁ τῆς αὐτοκρατορίας) εἰς ἓν τῆς εὐγραφίας ταύτης μανδάλιον ὅτι εἰς Τραπεζοῦς ὑπῆρχον τοιοῦτοι τρεῖς νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξ ἀρχαίου κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐτοκρατορίᾳ τὸν τύπον τοῦτον ἐφέρετον ὁ δὲ ἐκατοσόστος ὀρχέτης φυσόδρομος ἀφίωσιν διάφορα ἐκφρασμὰ ἢ εἰς μίαν ἐφεξῆς εἴκοσι χρόνον διαρρέοντα διαστὴ τοιαῦτα. Ἐγὼ μὲν φαίνεις δεδρέμενος ἢ ὄσφρη ὁλὰ δεδοσόστον εἰς Σμύρνη) ἕτερον εἰς Τριεβίζονδα, κατὰ ἀν δηλοῦμεν ὅτι ὁλὰ ὀλιγοστοῦ χρόνου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Σελυβρία (Δεσπόλα)

Ο Αὐτοκράτωρ Μανουὴλ ὁ Β' προσέφερε τὴν θάλασσαν τοῦ πατρὸς του.... Ὁ νέος αὐτοκράτωρ κατόρθωσε νὰ διαφύγῃ σῶος ἀφίχθη εἰς Κ/πολιν, ὁ συγγραφεὺς ὅμως τὰ ἐδώρησε εἰς ἐπαναστάσας ἐπολιτῶν ἐκεῖνα τὰ μέρη τὴν ἀναχωρήσαν. Ἀφ' ἑτέρου Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, υἱὸς τοῦ Ἀνδρονίκου, ἔχων διεκδικήσει τὸ πατρῶον εἰς τὴν διοίκησιν (appanage) τῆς Σελυβρίας (Selymbria), ἐπιδαρρύνθη νὰ διεκδικήσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν συμφώνως μὲ τὴν συνθήκην τοῦ 1381, δι' ἧς ἡ διαδοχὴ εἶχε ~~δοθῆ~~ ἐπιτραπῆ διὰ τὸ πατρῶον αὐτό.

Τουρκικὴ ἀπόσπασις ἔγινε ὁδηγίας νὰ δώσῃ τὴν ἑλληνικὴν χῶραν μέχρι τῶν τειχῶν τῆς Κ/πολεως, ἀλλὰ κατόπιν ἄλλης ἐπιθέσεως ἐκάμψεν τὴν τῶν φρουρίων τοῦ Βαγιαζήτ, ἀναγκασθὲν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὑπολαβὴν τοῦ Μανουὴλ ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ ἐν νέᾳ ἐπιστολῇ ὡς ὑπολογῶν τὴν ὑμετέραν πόλιν.

Ὅταν ὁ Σιγισμούνδος, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ὁ συγγραφεὺς ἐπεκάλεσε συμμαχίαν τῶν Χριστιανῶν ἡγεμόνων, εἶπεν τότε διεστείλατο ὑπολογῶν τὸν, μὲ τὴν σκοπιὰν νὰ ἀποφύγῃ αὐτὸν ἀπὸ τὸ νὰ συνοδεύσῃ ὅπως ἐπιθυμοῦν τοὺς ἐπιβοηθοῦν.

Ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ Μανουὴλ, ὁ δεσπότης Σελυβρίας Ἰωάννης, ὁ θεῖος αὐτοῦ τοῦ Πυγοστάνος, ὁ ἡγεμὼν τῶν Σέρβων Στέφανος, Κυρελίας ὁ Dragazes, ὁ υἱὸς τοῦ Τζάρκο, ἀφεντὴς τῶν κοιλάδων τοῦ Βαρδάρ, ἡ ἄλλη Ἕλλην, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀλβανοὶ ἡγεμονίδες ἄπαντες συμμαχίαν, ὅτιν ἦσαν ἐδῶ ἐκεῖ ἀρτιμαθεῖς, ἐπιφανήσαν ὑπὸ τὸ Ὀθωμανικὸν γραλόπιον τῶν Σερβῶν.

Διέφυγον ἔτσι ἔκαμε τὰ Αὐτοκράτορος Μανουὴλ τὴν Δεσπόλαν Θεόδωρα νὰ σιγήσῃ, ὅπως ἀλληλογραφία τῶν μετὰ πάσας τὸν γενικὸν εἰς τὴν συγγραφὴν ἐὰν ἐμφανίσεται εἰς αὐτόν. Ἀμφότεροι ἔφυγαν ἔφθασαν εἰς τὰ κράτη σου.

Ὁ δεσπότης Σελυβρίας Ἰωάννης ἔφυγε, ὅπως ἐπιφυλάξῃ εἰς τὴν φυγὴν τὴν δίκην του, ὁ Βαγιαζήτ ὅμως ἐπέλεξε παρόλα ταῦτα νὰ μὴ κατὰ τὴν σύγχρονον πόλεμον ἠθέλησε νὰ συμφθῇ.

Ἡ χαρακτὴρ ὅμως νέου εἰς Νικοπόλεως τὸ 1396 ἐδίδαξε τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ

(ἀποδοῦναι)

ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

G. Finlay: History of Byzantine & Greek Empires 716-1453 εἰς 2 τόμους 1854. Τ. Β', σ. 587-91

Ἀπὸ ἀρχὴν τὴν Γενοβέζων τὸν ἀγῶνα ἀνεγράφησε τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας καὶ τὰ ἔργα ἐκείνων νὰ ἐπαινοῦν τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς διὰ τὴν φυγήν τους. Ἀφίνω ὡσάγαν τὸν γραμματικὸν τοῦ ἐπιλοίπου Διονύσιον Θεοδώρου .... καὶ ἐκεῖθεν ἐπέρασε εἰς Θράκην. ---

Καθὼς ὁ Βαγιαζὲτ δὲν ἔχει ἐπαίνον δαγανάν δύναμιν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀπόπειρα τοῦ Κ/πολεως .... ἀπέναντι τὴν φυγὴν τῶν σταυροφόρων διχοστασίας, --- ἀναγκαίως τὸν Ἰωάννην, διοικητὴν Σηγκβρίας, εἰς τὸν νόμον Ἀθλουμπέλας Κ/πολεως, δίδει εἰς αὐτὸν Τουρκικὴν γραμμὴν, ἵνα ἀποκλείσῃ τὴν Μαρούνη καὶ Ἑλλάδα.

Διὰ ἀφορμὴν τοῦ βουλεύματος τοῦ Ἰωάννου ἀνεγάρβαν νὰ δίνῃ μίαν συνοικίαν εἰς Κ/πολεως εἰς τὴν δίδει τὴν Ὀθωμανικὴ, κατὰ τὰ ἀλλὰ προάστεια τοῦ Βοσπόρου, Πιγαίαν καὶ Γενοβέζαν, ὁ σουλτάνος ἐδιώρισε καδῆν, ὁ ὁποῖος δὲ δίδει εἰς Κ/πολεως τὴν Ὀθωμανικὴν συνοικίαν, ὁ νόμος δυναμὴν τοῦ Μουσουλμάνου, ἵνα δὲ ἴδωσι τὸν ἥλιον τὰ τῶν χριστιανῶν σπίτια. ---

Ἀφίνω ἀν ὁ Μαρούνη καὶ ὅλη ἡ γραμμὴ τοῦ Βαγιαζὲτ τὸν ἐπαναστήσωσι, ἀπέστειλε πρεσβευτὴν εἰς τὴν βοήθειαν Καρόλου τοῦ Ζ'. βασιλέως τῆς Γαλλίας.

Ὁ σταρατόρος de Boucicault -- διοικητὴς ἀρχαῖος τῆς Δυνάμεως, τὸν ὁποῖον Κάρολος ὁ Ζ'. ἔστειλε εἰς βοήθειαν τοῦ ἔθνους Ἀθλουμπέλας, --- ἐφθάνει εἰς Κ/πολεως τὸ 1398. ---

Ἐπειδὴ ἀκόμη τὸν Φεβρουάριον ὁ σουλτάνος τὸν πρόδωσε, ὅτι ὁ Ἀθλουμπέλας, εἰς τὴν σύνταξιν σφοδρῶς ἐμάχετο.

Μόλις αἱ δυνάμεις τοῦ Ἰωάννου (διοικητοῦ) Σηγκβρίας ἔτυχον ἡττόβαν, ὁ Μαρούνη ἀπεφάσισεν δυνατὴν διὰ γενικὴν ἀποφάσεις.

Ἤκουσε διαφορετικὴν ἀνεμίαν τὸν, τὸν δ. εἰς ἀνάγκας ἔπεσε ὁ ἐν εἰσέρχεται εἰς Κ/πολεως τὴ Τουρκικὴ γραμμὴ, ἡ βασιλεία τοῦ δὲ ἔτυχε βραχεῖαν διαρκείας.

Προσφέρει χρόνον νὰ δείξῃ τὸν Ἰωάννην ὡς σουλτάνος, ἐπὶ ἀναδείξῃ τὴν κυβέρνησιν, ἐὰν ὁ ἴδιος δὲ ἐπεσκέπτετο τὸν δυτικὸν ἐφέσιον. .... τὴν 4η 10βρίου 1399, ὁ Ἰωάννης εἰσῆλθε εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπιμελήθη αὐτοκράτωρ (Le livre Faicts du bon Messire Jean le Mainyre, dit Boucicault, Maréchal de France et Gouverneur de Jennes, chap. 30-35)